

id. Elekes Béla †

(1912. január 29. – 2000. január 1.)

Ludovika Akadémiát végzett, utásztiszt volt. A harmincas években öttusázott, ejtőernyőzött, ejtőernyősöket oktatott. Ugrás közben eltörte a lábát, ezért nem jutott ki a berlini olimpiára.

1936-ban egy utászgyakorlaton – robbanás miatt – elvesztette fél szemét, leszerelt, és mérnökként dolgozott tovább.

1945-ben szintén balesetben könyöktől elvesztette bal kezét, műkezet nem viselt, de sokan, akik ismerték nem vették észre kezének hiányát. Még 85 évesen is vitorlázott és autót vezetett.

A családi legenda szerint már kisgyermekkorában hajót épített. A Genfi-tavon nyaraltak, amikor elkötötte a család evezős csónakját és evezőből meg lepedőből vitorlát készített.

1944-től az akkori legsportosabb versenyhajó, egy 22-es Binnenjolle, az Utász névre keresztelt hajó tulajdonosa volt. Ezzel versenyzett, amíg az osztály létezett. 1951-ben 22-es versenyjolle osztályban a harmadik helyet szerezte meg.

Ezután bérelt hajókkal túrázott feleségével, Bözsi nénivel.

1966-ban lett a Gitta 22-es cirkáló társtulajdonosa, majd 1976-tól tulajdonosa. 1977-ben, 1982-ben és 1984-ben Balaton Kupát, 1993-ban magyar bajnokságot nyert, 1996-ban második, 1974-ben, 1980-ban, 1988-ban, 1992-ben és 1997-ben harmadik helyezett volt a magyar bajnokságon.

Társadalmi szerepvállalása is jelentős volt. Dolgozott a Sporthajózás Tudományi Szakbizottságban. Ennek keretében a hajóépítésben felhasználható hazai anyagokkal, felületvédelemmel, alumínium árbóccal és rudazattal foglalkozott. A hatvanas-hetvenes években szponzorokat(!) szerzett, sok vitorlázó így jutott új vitorlához. A Nehézipari Minisztérium megbízásából biztonságtechnikai szempontból ellenőrizte a vegyipart, és segítette a hajóépítéshez, karbantartáshoz szükséges anyagok, festékek, lakkok fejlesztését, gyártását. Hosszú ideig az MVSZ Túra albizottságát vezette, túravezető tanfolyamokat tartott, és túrákat szervezett.